

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący je podnoszą trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie zarzucają Sądowi naruszenie prawa w związku z przeinaczeniem zdarzenia, które doprowadziło do powstania szkody, na którą powołują się wnoszący odwołanie, poprzez pominięcie okoliczności, że krzywda była również wynikiem nagłośnienia w mediach zarzutów przedstawionych organom karnym oraz poprzez stwierdzenie, że szkoda materialna wynikała wyłącznie z rozwiązania umów zawartych z Komisją.

To naruszenie doprowadziło Sąd do błędnego wniosku, że część żądań wnoszących odwołanie uległa przedawnieniu.

Sąd nie zastosował również prawidłowo normy prawnej dotyczącej sposobu obliczania terminu przedawnienia.

Drugi zarzut dotyczy również tego, że Sąd dopuścił się błędu w ocenie bezprawności zniesławienia. Pierwsza część tego zarzutu dotyczy naruszenia podstawowej zasady prawa do poszanowania życia prywatnego; druga część dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Trzeci i ostatni zarzut dotyczy naruszenia prawa przez Sąd w zakresie badania rzeczywistego wystąpienia szkody i istnienia związku przyczynowego.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-326/17, Air Canada/Komisja, wniesione w dniu 7 czerwca 2022 r. przez Air Canada

(Sprawa C-367/22 P)

(2022/C 303/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Air Canada (przedstawiciele: T. Soames, avocat i I.-Z. Prodromou-Stamoudi, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) lub tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności jednego z art. 1 pkt 1 lit. a), 1 pkt 2 lit. a), 1 pkt 3 lit. a) i 1 pkt 4 lit. a) lub więcej;
- stwierdzenie nieważności art. 3 lub tytułem żądania ewentualnego znaczne obniżenie grzywny nałożonej na Air Canada;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem oraz pozostałymi dwoma trzecimi kosztów postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je strona podnosi trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego, który dzieli się na dwie części, strona wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie kompetencji Komisji w zakresie stwierdzania i sankcjonowania naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG.

Sąd w sposób oczywisty naruszył prawo, stwierdzając, że art. 101 ust. 1 TFUE może być stosowany do zachowań obejmujących koordynację cen poza UE wyłącznie na podstawie kryterium kwalifikowanych skutków, bez konieczności oceny, czy celem lub skutkiem tych zachowań jest ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na rynku wewnętrznym.

Sąd w sposób oczywisty naruszył prawo, badając dokonaną w decyzji oceny skutków koordynacji w odniesieniu do usług przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących, ponieważ i) niewłaściwie zastosował lub pomylił właściwe orzecznictwo dotyczące oceny antykonkurencyjnych skutków wynikających z naruszenia prawa konkurencji przez cel w kontekście dochodzenia kompetencji do zastosowania art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG; (ii) uznał, że Komisja spełniła kryterium kwalifikowanych skutków, podczas gdy nie wypełniła ona ciężącego na niej obowiązku dokonania prawidłowej oceny lub w ogóle nie oceniła dowodów niezbędnych do ustalenia kompetencji w odniesieniu do połączeń przychodzących, aby spełnić kryterium ustalone w decyzji; (iii) naruszył prawo odwracając ciężar dowodu i zarzucił Air Canada jakoby nie dostarczyła dowodu na przeciwieństwo istnienia skutków, których w decyzji nigdy nawet nie stwierdzono; (iv) zastąpił własne rozumowanie rozumowaniem Komisji w odniesieniu do tego, jak i dlaczego kryterium kwalifikowanych skutków miało zostać spełnione; (v) naruszył prawo Air Canada do obrony, dokonując oceny legalności decyzji na podstawie argumentów, wykładni i analizy przedstawionych po raz pierwszy w trakcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności; (vi) niewłaściwie zastosował lub pomylił właściwe orzecznictwo dotyczące jednolitego i ciągłego naruszenia; oraz (vii) nie dokonał właściwej kontroli zawartej w decyzji oceny skutków jednolitego i ciągłego naruszenia jako całości.

W ramach zarzutu drugiego strona wnosząca odwołanie podnosi oczywiste naruszenie prawa w dokonanej przez Sąd ocenie odpowiedzialności Air Canada za połączenia, których nigdy nie obsługiwała lub których zgodnie z prawem nie mogła obsługiwać, ponieważ Sąd i) zastąpił własne rozumowanie Komisji zawartym w decyzji i tym samym zajął stanowisko sprzeczne z samą treścią decyzji; (ii) naruszył prawo Air Canada do obrony, opierając się na argumentach, wykładni i analizie, które nigdy nie zostały przedstawione Air Canada w toku postępowania administracyjnego; (iii) nie uzasadnił w sposób wystarczająco jasny i jednoznaczny swoich wniosków końcowych; oraz (iv) zastosował nieistotne dla sprawy orzecznictwo, a w każdym razie zastosowała je w sposób niewłaściwy.

W trzecim zarzucie strona wnosząca odwołanie podnosi oczywiste naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd nie ocenił z urzędu braku kompetencji czasowej Komisji do nałożenia grzywny na Air Canada po upływie terminu przedawnienia.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 8 czerwca 2022 r. – Skatteministeriet / Danish Fluid System Technologies A/S**

(Sprawa C-368/22)

(2022/C 303/26)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet (duńskie ministerstwo ds. podatków)

Druga strona postępowania: Danish Fluid System Technologies A/S

Pytanie prejudycjalne

Czy podpozycję 7307 22 10 Nomenklatury scalonej Wspólnej taryfy celnej, zmienionej załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona artykuły takie jak te, które są przedmiotem postępowania głównego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 284, s. 1